Opłacono gotówką.

Nr. 48. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 30. listopada 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 24 października 1935 r.

o obowiązku świadczeń drogowych w naturze

Na zasadzie art. 28 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Sl. Nr. 3 poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1.

(1) Oprócz opłat w gotówce, pobieranych na zasadzie art. 19 i 21 ustawy z dnia 9 stycznia 1933r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Sl. Nr. 3 poz. 3), mogą rady gminne (wydziały gminne) gmin wiejskich ustanowić na podstawie art. 23 do 25 tej ustawy obowiązek świadczeń drogowych w naturze na budowę i utrzymanie dróg gminnych.

(2) Świadczenia w naturze mogą polegać:

a) na odrobieniu pewnej liczby dni roboczych lub na wykonaniu pewnej ilości pracy;

b) na dostarczeniu środków przewozowych wraz z obsługą dla przewozu materjałów, potrzebnych do budowy i utrzymania dróg na czas określony lub do wykonania pewnego zadania.

§ 2.

(1) Gminy, wprowadzając obowiązek świadczeń drogowych w naturze, powinny ustalić w złotych ogólną wartość robocizny, potrzebnej do wykonania prac przewidzianych w danym roku na drogach gminnych.

(2) Ustalenie kwoty, o której mowa w ustępie poprzednim, powinno być oparte na szczegółowo opracowanych kosztorysach projektowanych robót drogowych, zatwierdzonych przez powiatowy zarząd drogowy. W kosztorysach tych powinna być ustalona ilość dni robocizny pieszej i konnej według faktycznych cen jednostkowych.

(3) Wymienione kosztorysy powinny być przedłożone powiatowemu zarządowi drogowemu (wydziałowi powiatowemu) najdalej do 1 marca danego roku budżetowego.

§ 3.

Wartość robocizny, ustalona w myśl § 2, gminy mogą rozdzielić na płatników:

a) państwowego podatku gruntowego,

b) państwowego podatku przemysłowego, uiszczonego w formie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych,

c) komunalnego podatku budynkowego,

d) państwowego podatku dochodowego, —
w stosunku do wymierzonego podatku.

§ 4.

(1) Obowiązanym do świadczeń drogowych w naturze służy prawo zwolnienia się od nich przez zapłatę równowartości świadczeń w gotówce w wysokości, ustalonej w uchwale rady gminnej (wydziału gminnego § 2).

(2) Płatników, nie posiadających własnych środków przewozowych lub ustawowo zwolnionych od dostarczenia tych środków, można pociągnąć do świadczeń robocizny jedynie w dniówkach pieszych albo do uiszczenia wartości tej robocizny w gotówce.

(3) Za obopólną zgodą może płatnik przypadające na niego świadczenia drogowe uiścić w materjałach.

§ 5.

(1) Uchwała o ustanowieniu obowiązku świadczeń drogowych w naturze obowiązuje na jeden rok budżetowy i na każdy rok budżetowy ma być powzięta oddzielnie. W uchwale tej winny być podane normy wydajności robocizny czy to konnej, czy pieszej dla poszczególnych rodzajów robót.

(2) O ile uchwała taka nadaje płatnikom prawo uiszczenia gotówki wzamian za zwolnienie od

świadczeń drogowych w naturze, wymaga ona zatwierdzenia władzy nadzorczej, właściwej do zatwierdzenia samoistnych danin komunalnych.

§ 6.

(1) Uchwałę o ustanowieniu obowiązku świadczeń drogowych w naturze wraz z wykazem osób, obowiązanych do tych świadczeń, zarząd gminny wykłada do publicznego wglądu na przeciąg 14 dni. W tym czasie osoby zainteresowane mogą wnieść sprzeciw do zarządu gminnego. O dniu wyłożenia i okresie wglądu należy ogłosić publicznie w sposób w danej miejscowości przyjęty, zaznaczając, że termin do wnoszenia sprzeciwów kończy się z upływem okresu, przeznaczonego do wglądu.

(2) O sprzeciwie rozstrzyga zarząd gminny. Od odmownej decyzji zarządu gminnego, wydanej na skutek sprzeciwu, służy stronie prawo wniesienia odwołania w ciągu 14 dni do władzy nadzorczej, która decyduje ostatecznie w postępowaniu uchwałowem. Odwołanie należy wnosić za pośrednictwem zarządu gminnego.

(3) Władzami nadzorczemi w rozumieniu poprzedniego ustępu są:

a) odnośnie do gmin wiejskich powiatów bielskiego i cieszyńskiego — Śląska Rada Wojewódzka,

b) odnośnie do gmin wiejskich pozostałych powiatów — Wydziały Powiatowe.

§ 7.

Jeżeli obowiązany do świadczeń drogowych w naturze nie wypełni tego obowiązku albo wypełni go niezupełnie, gmina może zastosować środki przymusowe z art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka.
Przewodniczący:
w z.:
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

(Przedruk: Dz. U. Śl. nr. 20 z dnia 5. XI. 1935 r.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Skarbowy
w Katowicach.
Nr. Sk. II. 32/5/1/35.

OBWIESZCZENIE
o wykupnie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1936 rok.

(Dokończenie z nr. 47).

Winni prowadzenia przedsiębiorstw po dniu 31 grudnia r. b. bez świadectw przemysłowych lub na podstawie nieodpowiednich świadectw przemysłowych ulegną karze w myśl art. 181 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 roku, Nr. 39, poz. 346), który głosi:

§ 1. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie bez świadectwa przemysłowego — podlega karze grzywny od jedno do dwudziestokrotnej kwoty, należnej za świadectwo.

§ 2. Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonywa zajęcie na podstawie świadectwa przemysłowego niższej ceny niżby się ustawowo należała — podlega karze grzywny od jedno do trzykrotnej uszczuplonej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwą, a ceną posiadanego świadectwa.

§ 3. Kto utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej — podlega karze grzywny od jedno do trzykrotnej kwoty, stanowiącej cenę właściwej karty rejestracyjnej.

§ 4. Wymierzenie kary grzywny nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego lub karty rejestracyjnej.

Ponadto, w myśl przepisu art. 195 wyżej powołanej ordynacji podatkowej, przedsiębiorstwa prowadzone bez świadectwa przemysłowego mogą ulec zamknięciu.

Katowice, dnia 24. października 1935 r.

Za Wojewodę:
(—) Kankofer.
Naczelnik Wydziału Skarbowego.

(Przedruk: z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dn. 15 XI. 1935 r. Nr. 41.)

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA REGJONALNA DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

(Ciąg dalszy z nr. 46)

Do A. IV. b) — należy zaliczyć:

1. Bielice pyłowe. Warstwa równoziarnista pyłowa, na jednolitym materjale pyłowym, więcej zbitym w podglebiu, w szczególności w podłożu, o zabarwieniu glejowem, w latach mokrych stan wód gruntowych wysoki, powodujący gorszą przepuszczalność i przewiewność gruntu, tak iż meljoracja konieczna. Barwa gleby — ciemno-szara. Rzeźba terenu lekko falista. Do uprawy dość łatwe. Średnie plony żyta, buraków pastewnych i ziemniaków. Występują np. w m. Kończyce Wielkie, m. Pruchna, m. Dzięgielów i m. Hażlach — pow. Cieszyn, w m. Babienica — pow. Lubliniec, w m. Komorowice, m Mikuszowice i m. Mnich — pow. Bielsko.

2. Bielice pyłowe naiłowe. Warstwa równoziarnista pyłowa, grubości powyżej 50 cm. Barwa gleby — ciemno szara. Struktura gleby — gruzełkowata, w podglebiu płytkowa przechodząca w pryzmatyczną, w podłożu zbita. Podłoże ilaste, równoziarniste, zbite. Węglan wapnia występuje nierównomiernie, gdyż w podglebiu dają się zauważyć zaledwie jego ślady naskutek silniejszego wyługowania. Rzeźba terenu — lekki skłon; przepuszczalność i przewiewność — średnia. Do uprawy niezbyt łatwe. Średnio dobre plony pszenicy, ży-

ta, ziemniaków i buraków pastewnych. Występuje np. w m. Międzyświecie — pow. Cieszyn.

3. **Szczerki mocne.** Warstwa równoziarnista piaszczysta, próchnicza, o grubości nie dochodzącej do jednego metra. Barwa gleby — ciemno szara. Podłoże gliniaste nieprzepuszczalne. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — luźna, podłoża — zbita. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność słaba, przewiewność średnia. Do uprawy łatwe. Udają się najlepiej żyto i ziemniaki. Występują np. w m. Knurów i m. Jejkowice — pow. Rybnik, w m. Suszec, m. Kobielice, m. Piasek, m. Wilkowyje, m. Kosztowy i m. Mizerów — pow. Pszczyna, w m. Koszęcin i m. Sadów — pow. Lubliniec, w m. Chorzów i m. Wielka Dąbrówka — pow. Świętochłowice.

Do A. IV. d) — należy zaliczyć:

Rędziny czarne. Warstwa gleby płytka około 30 cm różnoziarnista, gliniasta. Barwa gleby szaro-brunatna. Struktura gleby i podglebia — gruzełkowata, podłoże — skała wapienna. Przepuszczalność i przewiewność — dobra. Udają się zboża, motylkowe i okopowe za wyjątkiem buraków cukrowych. Występują np. w m. Jasienica pow. Bielski.

Do A. IV. f) — należy zaliczyć:

Grunty torfowe bardzo dobre zmeljorowane. Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, nawieziona (sztuczna gleba), przechodząca w mieszaninę piasku i części torfiastych z wyraźnemi resztkami materji organicznej i dużą ilością części mineralnych. Podłoże nierozłożony torf. Barwa gleby ciemno szara. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność dostateczna, do uprawy łatwe. Przeważnie udaje się żyto, ziemniaki, owies, mieszanki, gryka, proso. Występują np. w m. Kryły, pow. Pszczyna.

Do A. IV. g) — należy zaliczyć:

1. **Iły wapniowcowe.** Warstwa równoziarnista grubości conajmniej 50 cm, ilasta z kamykami i okruchami skały wapiennej. Barwa gleby ciemno szara. Podłoże piaskowiec wapieniowy, więcej zbity. Struktura gleby gruzełkowata, podglebia — częściowo gruzełkowata, częściowo pryzmowata, podłoża — zbita. Węglan wapnia występuje na całej głębokości. Rzeźba terenu — pagórkowata; przepuszczalność średnia, przewiewność słaba. Do uprawy ciężkie. Srednie plony kłosowych i ziemniaków. Występują np. w m. Bobrek, m. Simoradz i m. Łączka, pow. Cieszyn.

2. **Iły karpackie.** Warstwa równoziarnista, grubości około 100 cm, ilasta z domieszką zwietrzałego piaskowca w podglebiu jak również i w podłożu. Barwa gleby — szaro żółta. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia gruzełkowato zbita, podłoża zbita. Rzeźba terenu — lekki skłon; przepuszczalność i przewiewność — słaba. Do uprawy ciężkie. Udają się: pszenica i koniczyna, natomiast reszta roślin uprawnych zawodzi, szczególnie w latach mokrych. Występują np. w m. Pogórz i m. Pastwiska, pow. Cieszyn.

Do A. IV. — należy dodać:

i) 1. **Mady chude.** Warstwa równoziarnista, drobnopylasta z materjału karpackiego, grubości conajmniej 100 cm. Barwa gleby brunatno szara. Podłoże — drobnoziarnisty mokry piasek. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — zbita. podłoża — luźna. Nieznaczne konkrecje żelaziste w podlebiu. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność wadliwa, przewiewność—słaba. Do uprawy bardzo trudne. Udaje się większość zbóż i okopowych, jednak silna zależność plonów od warunków atmosferycznych. Występują np. w m. Zabrzeg, pow. Pszczyna, m. Olza, pow. Rybnik.

2. **Mady chude płytkie.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, grubości conajmniej 50 cm. Barwa gleby szara. Podłoże piaszczyste (szuter). Struktura gleby i podlebia — gruzełkowata, podłoża — luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność zbyt duża, przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Udają się przeważnie zbożowe, częściowo i okopowe. Występują np. w m. Komorowice, pow. Bielsko.

Do A. IV. — należy dodać:

j) **Przyrędzinki,** (piaski narędzinowe). Warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, około 25 cm, słabo próchniczna z domieszką części gliniastych i z okruchami skały wapiennej w podlebiu o grubości około 60 cm. Barwa gleby — szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia luźna, podłoża częściowo zbita, w podłożu płytki skały wapiennej. Rzeźba terenu pagórkowata; przepuszczalność i przewiewność zbyt duża. Do uprawy łatwe. W szczególności udaje się żyto, jęczmień, owies, motylkowe, okopowe. Występują np. w m. Ściernie pow. Pszczyna i m. Woźniki, pow. Lubliniec.

Do A. V. a) należy zaliczyć:

1. **Piaski całkowite.** Gleba z zawartością próchnicy przeszło 20 cm, warstwa drobnoziarnista, piaszczysta, jednolita, w górnej części zgruźlona, głębiej luźna. Barwa gleby szara. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność za duża, przewiewność dobra. Do uprawy łatwe. W szczególności udaje się żyto, ziemniaki, łubin. Występują np. w m. Bijasowice, m. Piasek i m. Porąbek, pow. Pszczyna, w m. Łyski, m. Ligota Rybnicka, pow. Rybnik, w m. Opatowice i m. Miasteczko, pow. Tarnowskie Góry, w m. Kamień, pow. Świętochłowice.

2. **Bielice piaszczyste** (bieliczki). Warstwa różnoziarnista piaszczysta, dochodząca do 1 m, z małą domieszką pyłu i miału. Barwa gleby jasno szara grubości około 20 cm. W podłożu piasek o małej zawartości części czerwonej gliny, utlenionej przepuszczalnej. Struktura gleby — drobno gruzełkowata, podglebia — luźna. Rzeźba terenu — równina, zbyt przepuszczalna i przewiewna. Do uprawy łatwe. Grunt głównie żytnio-ziemniaczany, czasami udaje się i koniczyna biała. Występują np. w m. Jawornica, pow. Lubliniec.

3. **Bielice pyłowe napiaskowe.** Warstwa różnoziarnista, pyłowa o grubości niedochodzącej do 1 m z silną domieszką drobnego piasku w podglebiu, występującego pasami wśród materjału pyłowego. Barwa gleby jasno-szara. Struktura gleby— lekko gruzełkowata, podlebia — średnio luźna, podłoża — luźna. Podłoże piaszczyste, różnoziarniste z częściami żelazistemi. Rzeźba terenu — lekki skłon, zbyt przepuszczalne i przewiewne. Do uprawy łatwe. Grunt wybitnie żytnio-ziemniaczany. Występują np. w m. Brzezinka, pow. Katowice.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk: z „Mon. Polsk." z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243).

WOJEWODA ŚLĄSKI
Nr.: K. W. 17/52.

Dot.: kopalnia Jutrzenka prośba o nadanie prawa wodnego.

Obwieszczenie

Kopalnia Węgla Kamiennego „Jutrzenka" J. Ostrowski w Małej Dąbrówce, wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania wody kopalnianej w ilości 30 L/sek. szybu „Jutrzenka" w Małej Dąbrówce krytym rurociągiem długości 322.72 mb, następnie otwartym rowem długości 50 m. do młynówki rzeki Brynicy (zlewnia Przemszy, Wisły).

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach w godzinach urzędowych przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 2 grudnia do poniedziałku dnia 16 grudnia 1935 r. włącznie.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu albo też protokolarnie zgłosić w wymienionym Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu oraz żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w nr. 2—5 III. rozporządzenia wykonawczego do wyżej powołanej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokrosie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 19. listopada 1935 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:
w. z.
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08